

Sygn. akt VIII GC 31/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Anna Górnik

Protokolant: st.sekr.sądowy Agnieszka Grygiel

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) W. i (...). spółce jawnej w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) W. i (...). spółki jawnej w S. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 158.917,70 zł (sto pięćdziesiąt osiem tysięcy dziewięćset siedemnaście złotych siedemdziesiąt groszy);

II. umarza postępowanie co do kwoty 4.621,37 zł (cztery tysiące sześćset dwadzieścia jeden złotych trzydzieści siedem groszy);

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.738 zł (pięć tysięcy siedemset trzydzieści osiem złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 31/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 września 2015 roku wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zażądał od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) W. I (...). spółki jawnej z siedzibą w S. zapłaty kwoty 169621,21 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 36331,32 zł od dnia 20 marca 2015 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 53289,89 zł od dnia 22 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 40970,42 zł liczonymi od dnia 21 maja 2015 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 21919,01 zł liczonymi od dnia 20 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty oraz
- od kwoty 17110,57 zł liczonymi od dnia 21 lipca 2015 roku do dnia zapłaty

oraz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 2121,00 zł i kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł. W uzasadnieniu wskazano, iż strony łączy umowa o sprzedaż paliwa gazowego, za które pozwany nie uregulował należności objętych pozwem.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości zaprzeczając wszelkim nieprzyznanym faktom i twierdzeniom strony przeciwnej. W uzasadnieniu wskazała, że powód zaliczał wpłaty pozwanej spółki niezgodnie z jej żądaniem. Zdaniem pozwanej spółka nie posiada zadłużenia wobec sprzedawcy gazu w wysokości wskazanej w pozwie.

Po przekazaniu sprawy do postępowania zwykłego powód przedłożył wymienione w pozwie załączniki oraz cofnął powództwo co do kwoty 4621,37 złotych z uwagi na dokonaną przez pozwaną wpłatę w dniu 21 września 2015 roku. Podtrzymał powództwo w zakresie żądania kwoty 164999,84 złotych z odsetkami liczonymi od kwoty 4621,37 złotych od dnia 20 marca 2015 roku do dnia 20 września 2015 roku, od kwoty 31709,95 zł od 20 marca 2015 roku do dnia zapłaty, od kwoty 53289,89 zł od 22 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty, od kwoty 40970,42 zł od 21 maja 2015 roku do dnia zapłaty, od kwoty 21919,01 zł od 20 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty, od kwoty 17110,57 zł od 21 lipca 2015 roku do dnia zapłaty. Strona wniosła także o zasądzenie kosztów procesu.

W piśmie procesowym z dnia 8 marca 2016 roku pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana podniosła zarzut braku czynnej legitymacji procesowej powódki. Nie zakwestionowała obowiązywania pomiędzy stronami umowy kompleksowego dostarczania paliwa gazowego nr (...). Podniosła natomiast, że w sierpniu i wrześniu 2015 roku dokonała płatności na rachunek powódki z tytułu:

- faktury F. (...) w wysokości 10924,74 zł oraz z tytułu odsetek 2135,67 zł,
  - faktury F. (...) w wysokości 3289,89 zł oraz z tytułu odsetek 1637,92 zł,
  - faktury F. (...) w wysokości 3384,04 zł oraz z tytułu odsetek 1055,56 zł,
  - faktury F. (...) w wysokości 2919,01 zł oraz z tytułu odsetek 359,45 zł,
  - faktury F. (...) w wysokości 1110,57 zł oraz z tytułu odsetek 190,03 zł,
  - noty odsetkowej nr (...) w wysokości 551,92 zł,
  - noty odsetkowej nr (...) w wysokości 482,30 zł,
  - noty odsetkowej nr (...) w wysokości 514,10 zł,
  - noty odsetkowej nr (...) w wysokości 515,92 zł,
  - noty odsetkowej nr (...) w wysokości 395,55 zł,
- na łączną sumę 29466,27 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny;

Strony łączy umowa kompleksowa – dostarczania paliwa gazowego (...) z dnia 15 września 2008 roku, zmieniona aneksem z dnia 29 maja 2012 roku o dostarczaniu paliwa gazowego. W wykonaniu umowy powód dostarczał pozwanej gaz, za który wystawił faktury:

- nr (...) z dnia 5 marca 2015 roku na kwotę 56303,37 zł z terminem płatności do dnia 19 marca 2015 roku;
- nr (...) z dnia 7 kwietnia 2015 roku na kwotę 53289,89 zł z terminem płatności do dnia 21 kwietnia 2015 roku;

- nr (...) z dnia 6 maja 2015 roku na kwotę 43384,04 zł z terminem płatności do dnia 20 maja 2015 roku;
- nr (...) z dnia 5 czerwca 2015 roku na kwotę 21919,01 zł z terminem płatności do dnia 19 czerwca 2015 roku;
- nr (...) z dnia 6 lipca 2015 roku na kwotę 17110,57 zł z terminem płatności do dnia 20 lipca 2015 roku.

Faktur tych pozwana nie opłaciła w terminie.

Niesporne, a nadto:

- umowa kompleksowa nr (...) z 15.09.2008r. wraz z aneksem z 29.05.2012r. – k. 70-75;
- faktury VAT nr (...) – k. 76-80;

Pismem z dnia 22 lipca 2015 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty za dostarczone paliwo gazowe kwoty 194466,51 zł w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Przy czym wskazał, że na żadaną kwotę składają się – poza fakturami VAT o nr: (...) również noty odsetkowe:

- nr (...) z dnia 20 listopada 2014 roku na kwotę 551,92 zł z terminem płatności do dnia 4 grudnia 2014 roku,
- nr (...) z dnia 18 grudnia 2014 roku na kwotę 482,30 zł z terminem płatności do dnia 1 stycznia 2015 roku,
- nr (...) z dnia 30 stycznia 2015 roku na kwotę 514,10 zł z terminem płatności do dnia 13 lutego 2015 roku,
- nr (...) z dnia 25 lutego 2015 roku na kwotę 515,92 zł z terminem płatności do dnia 11 marca 2014 roku,
- nr (...) z dnia 26 marca 2015 roku na kwotę 395,55 zł z terminem płatności do dnia 9 kwietnia 2015 roku.

Wezwanie doręczono w dniu 27 lipca 2015 roku.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z 21.07.2015r. – k. 81-83;

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, pozwana pismem z 16 września 2015 roku poinformowała powódkę o prawidłowym jej zdaniem sposobie zaliczenia dokonanej w dniu 9 września 2015 roku zapłaty.

Dowód:

- pismo pozwanej z 16.09.2015r. - k. 44;

Pozwana w dniu 25 sierpnia 2015 roku dokonała wpłaty na rzecz powoda kwoty 2413,62zł. W tytule przelewu wskazała, że kwotę 384,04 zł wpłaca tytułem F. (...), kwotę 1919,01 zł tytułem F. (...), kwotę 110,57 zł tytułem (...).

Tego samego dnia pozwana dokonała również wpłaty w wysokości 3053,05 zł. W tytule przelewu wskazała, że kwotę 551,92 zł wpłaca tytułem (...), kwotę 482,30 zł tytułem (...), kwotę 514,10 zł tytułem (...), kwotę 515,92 zł tytułem (...), kwotę 3965,55 zł tytułem (...), kwotę 303,37 zł tytułem F. (...), kwotę 289,89 zł tytułem F. (...).

Pozwana w dniu 9 września 2015 roku dokonała wpłaty na rzecz powoda kwoty 19378,63 zł. W tytule przelewu wskazała, że tytułem F. (...) wpłaca kwotę 6000 zł oraz 2135,67 zł odsetek, tytułem F18/15 wpłaca 3000 zł oraz 1637,92 zł odsetek, tytułem (...) wpłaca 3000 zł oraz 1055,56 zł odsetek, tytułem (...) wpłaca 1000 zł oraz 359,45 zł odsetek, a tytułem (...) wpłaca również 1000 zł oraz 190,03 zł odsetek.

Przelewem datowanym na 21 września 2015 roku pozwana zapłaciła powódce tytułem F. (...) kwotę 4621,37 zł.

Dowód:

- wydruk komputerowy przelewu z 25.08.2015r. – k. 94;
- wydruk komputerowy przelewu z 25.08.2015r. – k. 95;
- wydruk komputerowy przelewu z 09.09.2015r. – k. 96;
- wydruk komputerowy przelewu z 21.09.2015r. – k. 97;

W dniu 1 sierpnia 2014 roku doszło do zawarcia pomiędzy (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowy przeniesienia zorganizowanej części przedsiębiorstwa tytułem wniesienia wkładu niepieniężnego na pokrycie kapitału zakładowego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Na podstawie §5 ww. umowy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przejęła przysługujące (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. wszelkie zobowiązania i wierzytelności związane z działalnością w zakresie obrotu detalicznego paliwem gazowym, w tym wynikające z czynności prawnych i orzeczeń sądowych.

Dowód:

- wyciąg z aktu notarialnego z 01.08.2014r. Rep A nr (...) notariusz J. W. – k. 63-65;

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był niesporny, a nadto został przez strony potwierdzony stosownymi dokumentami – w szczególności umową stron, wystawionymi w jej wykonaniu fakturami oraz dowodami zapłaty.

W szczególności poza sporem pozostawało, iż strony łączyła umowa sprzedaży paliwa gazowego (art. 535 §1 k.c. w związku z art. 555 k.c.), podobnie poza sporem pozostawała wysokość należności objętych wystawionymi przez powoda fakturami oraz ustalone terminy płatności.

Z uwagi na zaspokojenie należności w toku procesu powód częściowo ograniczył powództwo jeszcze przed rozprawą – co do zapłaconej w dniu 21 września 2015 roku kwoty 4621,37 zł oraz domagając się odsetek ustawowych od ww. kwoty za okres od dnia 20 marca 2015 roku do dnia 20 września 2015 roku.

Stosownie do art. 203 §1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa.

W niniejszej sprawie cofnięcie pozwu nastąpiło przed rozpoczęciem rozprawy, nie wymagało więc zezwolenia pozwanego. Nie ma podstaw do uznania cofnięcia pozwu za niedopuszczalne (art. 203 §4 k.p.c.). W konsekwencji skutecznego cofnięcia postępowanie w zakresie cofniętego roszczenia podlegało umorzeniu na podstawie art. 355 §1 k.p.c. o czym orzeczono w pkt II sentencji.

W pozostałym zakresie powód podtrzymał żądanie zapłaty – tak kwoty 164999,84 zł jak i ustawowych odsetek od kwot objętych poszczególnymi fakturami.

Stanowisko pozwanej sprowadzało się do zakwestionowania legitymacji czynnej powodowej spółki do wytoczenia powództwa, jak również do zakwestionowania prawidłowości wyliczeń rachunkowych dokonanych przez stronę powodową.

Kwestionując legitymację czynną powódki – (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. – pozwana wskazała, że w świetle przedstawionych przez nią dokumentów, w tym umowy, wierzycielem (sprzedawcą) jest (...) Spółka

Akcyjna w W. – (...) Oddział (...) z siedzibą w P.. W myśl §3 umowy kompleksowej za realizację obowiązków obciążających sprzedawcę odpowiedzialny będzie Operator Systemu Dystrybucyjnego tj. (...) spółka z o.o. w P..

Zarzut ten nie był uzasadniony, a Sąd w całości podziela argumentację powódki zawartą w piśmie z 6 kwietnia 2016 roku (k. 111). Powódka – wskazując na §5 punkt 1.13 wyciągu z aktu notarialnego z dnia 1 sierpnia 2014 roku (k. 63-65) wskazała, że przeniesione na nią zostały wszelkie wierzytelności (...) spółki akcyjnej w W. związane z działalnością w zakresie obrotu detalicznego paliwem gazowym, w tym wierzytelności wynikające z czynności prawnych – wniesione aportem do (...) spółki z o.o. z siedzibą w W.. Powyższe potwierdza również przywołany przez powódkę art. 5b1 ustawy z dnia 26 czerwca 2014 roku o zmianie ustawy Prawo energetyczne (Dz.U. z 2014r., poz. 942), traktujący o tym, że z dniem wniesienia zorganizowanej części przedsiębiorstwa energetycznego na pokrycie kapitału zakładowego innego przedsiębiorstwa energetycznego stronami umowy dostarczania paliwa gazowego stają się przedsiębiorstwo energetyczne (wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi) do którego wniesiono wkład niepieniężny oraz odbiorca paliwa.

Nadto, pozwana prowadziła korespondencję z powódką, dokonywała na jej rzecz wpłat tytułem poszczególnych faktur, a w piśmie z 16 września 2015 roku wskazywała na prawidłowy sposób rozliczenia dokonanych wpłat, co jednoznacznie wskazuje na to, że co do zasady uznawała istnienie długu wobec powódki.

W odniesieniu do zarzutu błędnego rozliczenia należności i wpłat pozwanej Sąd uznał zarzuty pozwanej za uzasadnione jedynie w niewielkiej części, tj. w części, w jakiej pozwana wykazała dokonanie wpłat na poczet niezapłaconych należności.

Zgodnie z art. 451 k.c. dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. Z powyższego przepisu wynika, że w sytuacji, gdy dłużnik ma kilka długów wobec tego samego wierzyciela, o sposobie zarachowania wpłaty na poczet długu decyduje wola dłużnika, wyrażona przy zapłacie. W tej sytuacji może on spełniając świadczenie wskazać, który z długów zamierza zaspokoić, a wierzyciel jest wówczas zobligowany do zaliczenia dokonanej przez dłużnika wpłaty na poczet konkretnego, wskazanego przez dłużnika długu. Wierzyciel nie może wpłaty dłużnika dokonanej na wskazany przez niego dług zaliczyć na inny dług, czy też na należności uboczne związane z innym długiem. Możliwość decydowania o sposobie zarachowania dokonanej przez dłużnika wpłaty na którykolwiek z wielu jego długów przysługuje wierzycielowi dopiero w sytuacji, gdyż dłużnik nie wskaże, który z tych kilku długów chce zaspokoić (art. 451 §2 k.c.).

W świetle niekwestionowanych przez powoda dowodów dokonania przelewów przez pozwaną, Przedsiębiorstwo (...) W. i (...). spółkę jawną w S. – w dniu 25 sierpnia 2015 roku pozwana zapłaciła powódce na poczet należności głównej wynikającej z faktury nr (...) opiewającej na kwotę 56303,37 zł – 303,37 zł, w dniu 9 września 2015 roku – 6000 złotych, a w dniu 21 września 2015 roku - 4621,37 zł. Wpłaty dokonane przez pozwaną skutkowały obniżeniem zaległości pozwanej z tytułu faktury (...) do kwoty 45378,63 zł. Równocześnie przypomnieć należy że powódka w pozwie domagała się zapłaty tytułem należności objętej ww. fakturą kwoty 36331,32 zł.

Na poczet faktury nr (...) opiewającej na kwotę 53289,89 zł w dniu 25 sierpnia 2015 roku pozwana wpłaciła kwotę 289,89 zł, a kolejno - zgodnie z potwierdzeniem przelewu z 9 września 2015 roku – zapłaciła powódce również kwotę 3000 zł. Do zapłaty pozostała zatem kwota 50000 zł.

Na poczet faktury nr (...), z której do zapłaty pozostała kwota 40970,42 zł, pozwana wpłaciła 25 sierpnia 2015 roku kwotę 384,04 zł, a w dniu 9 września 2015 rok kwotę 3000 zł. Zadłużenie z tytułu tej należności wynosi zatem 37586,38 zł.

Z faktury nr (...) opiewającej na kwotę 21919,01 zł pozwana dotychczas zapłaciła kwotę 1919,01 zł w dniu 25 sierpnia 2015 roku oraz kwotę 1000 zł w dniu 9 września 2015 roku. Obecnie zadłużenie pozwanej względem powódki z ww. tytułu wynosi zatem 19000 zł.

Fakturę nr (...) opiewającą na kwotę 17110,57 zł pozwana spłaciła w niewielkiej części – 110,57 zł uiszczyła 25 sierpnia 2015 roku, a 1000 zł w dniu 9 września 2015 roku. Z tego tytułu pozostało do zapłaty zatem 16000 zł.

Podkreślenia wymaga, że w tytułach przelewów dokonywanych na rzecz powódki pozwana wyraźnie wskazywała, tytułem których faktur i w jakiej wysokości dokonuje spłaty. W konsekwencji, w świetle art. 451 k.c. nieuprawnionym było zarachowanie przez powódkę wpłacanych przez pozwaną kwot jedynie na poczet faktury nr (...), wbrew wyraźnie sformułowanemu żądaniu pozwanej.

Mając na uwadze wysokość dochodzonych przez powódkę należności oraz dokonane przez pozwaną wpłaty, aktualnie niezapłacone przez pozwaną należności opiewają na łączną kwotę 158917,70 zł (36331,32zł + 50000zł + 37586,38zł + 19000zł + 16000zł) i kwotę tą w oparciu o art. 535§1 k.c. w zw. z art. 555 k.c. zasądzono od pozwanej na rzecz powódki, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zostało oddalone w pozostałym zakresie, tj. co do żądania zapłaty odsetek.

Żądanie powyższe oparte zostało o przepis art. 481 k.c. stanowiący, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia. O ile strony nie ustaliły inaczej wierzycielowi należą się odsetki ustawowe.

W takiej też wysokości powód domagał się odsetek od dnia następnego po wskazanym terminie do zapłaty należności, które to terminy wynikały z umowy stron oraz dat uiszczenia należności. W pozwie powódka wskazała na kwoty dochodzone od pozwanej tytułem pięciu faktur ((...), (...), (...), (...), (...)) wraz z odsetkami ustawowymi od następnego dnia po dniu wymagalności każdej faktury.

Po dokonaniu przez pozwaną wpłaty w dniu 25 sierpnia 2015 roku tytułem not odsetkowych ((...) – 551,92 zł, (...) – 482,30 zł, (...) – 514,10 zł, (...) – 515,92 zł, (...) – 395,55 zł) objętych wezwaniem do zapłaty z dnia 22 lipca 2015 roku oraz dokonaniu w dniu 9 września 2015 roku wpłat na odsetki należne z tytułu faktur nr: (...) – 2135,67zł, (...) – 1637,92zł, (...) – 1055,56zł, (...) – 359,45zł, (...) – 190,03zł powódka w żaden sposób nie odniosła się do dokonanych wpłat. W szczególności nie wskazała, by noty odsetkowe opłacone przez pozwaną dotyczyły innych należności odsetkowych niż objęte pozwem (tj. w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wymagalności, a nie od dat późniejszych). Nie wskazywała również, by dokonane przez pozwaną wpłaty nie objęły jakiegokolwiek części z żądanych przez nią odsetek za opóźnienie. Nie przedstawiła również informacji, których należności i za jaki okres noty te dotyczą. Wobec powyższego Sąd uznał, że w zakresie roszczenia o odsetki powód nie zaprzeczył podawanym przez pozwaną okolicznościom co do ich uiszczenia. Na dzień zamknięcia rozprawy należność ta została już zaspokojona, co skutkowało oddaleniem powództwa w tej części, o czym orzeczono w punkcie III wyroku.

Wobec wygrania sprawy pozwana została zobowiązana do zwrotu poniesionych przez powódkę kosztów. Stopień wygrania sprawy wynoszący 94% (158917 zł wobec żądanych 169621 zł) uzasadniał w ocenie Sądu zastosowanie w sprawie art. 100 zdanie 2. k.p.c., zgodnie z którym sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania (...). Wobec powyższego na koszty należne powódce złożyła się opłata od pozwu w wysokości 2121 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 3600, którego wysokość ustalono w oparciu o mający zastosowanie w sprawie (zainicjowanej przed 1 stycznia 2016 roku) §6 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, a nadto opłata skarbową od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...),

3. (...)